

jo paa afdøde Finansminister Lassens Ord, naar han talte om den stærke Statskasse, naar han talte om, at Risikoen var minimal. Men det har vist sig, at han har taget fuldstændig fejl af Forholdene. Det var i Februar 1908, at vi behandlede denne Sag, det var lige i Slutningen af det daværende Finansaar, og det har nu vist sig, at det Statsregnskab, som er forelagt for det Finansaar, viser et Underskud paa over 14 Mill. Kr. Man tør vistnok sige, at Vilhelm Lassen har handlet noget let-sindigt her og ikke selv været klar over, hvorledes Statens finansielle Forhold vare i det Øjeblik, den gik med til denne store Garanti.

P. T. Nielsen: Den højtærede Finansminister søger nu at samle sin Kritik over Vilhelm Lassen deri, at han siger, at Vilhelm Lassen kunde ikke overse de Følger, som Bankgarantien vilde føre med sig. Nej, det er jo rigtigt nok; men det paastod Vilhelm Lassen heller ikke, at han fuldt ud kunde overse de Følger; tværtimod understregede Vilhelm Lassen baade her og der, at disse Følger kunde ikke helt overses. Men jeg vil spørge den højtærede Finansminister: Kunde han eller kunde nogen anden i det Øjeblik overse de Følger, som det vilde have ført med sig, hvis vi ikke vare gaaede ind paa Bankgarantien? Var Forholdet ikke i det givne Øjeblik det, at vi alle, alle uden Undtagelse, havde den Opfattelse, at Følgerne af at undlade at gaa ind paa Bankgarantien vilde have været ti Gange værre end de Følger, som vilde komme af at gaa ind paa Bankgarantien? Det var jo det virkelige Forhold, det virkelige Forhold, som gav sig Udtryk her, og som gav sig Udtryk i Pressen overalt i det hele Land paa det givne Tidspunkt.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): Maa jeg rette en Fejltagelse, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem sagde om Finansminister Vilhelm Lassen, at han tog fejl paa to Punkter, bl. a. med Hensyn til det Punkt, som han har talt om: den stærke Statskasse. Det ærede Medlem sagde ganske rigtigt, at det var i Februar 1908, og saa sagde det ærede Medlem videre, at der stod vi altsaa i det Finansaar, for hvilket vi nu have faaet forelagt Statsregnskabet, som viser, at Statskassen ikke var stærk, men gav et Underskud af 14 Mill. Kr. Det ærede Medlem tager

fejl. Vilhelm Lassen udtalte det i Finansaaret 1907—08, men det Statsregnskab, som er forelagt, er fra Finansaaret 1908—09.

K. M. Klausen: Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger; det var *det* Finanslovforslag, som vi da behandlede.

Rasmus Hansen: Angaaende den Diskussion, der har været ført om den højtærede Finansministers Stilling til Toldspørgsmaalet og den daværende Finansministers, Vilhelm Lassens, Stilling til Bankgarantien, skal jeg med Hensyn til Bankgarantisørgsmaalet bare fremsætte den Bemærkning, at hele denne Sags Historie er mig endnu i frisk Minde. Og jeg var en af dem, som i Virkeligheden vare Modstandere af at gaa med til denne Bankgaranti. Men naar jeg alligevel den Gang for 2 Aar siden gik med, saa var det, fordi der blev hævdet, — og der var ogsaa megen Sandsynlighed for, at det var rigtigt —, at gav vi ikke denne Bankgaranti, stod vi overfor et Krak, der kunde faa saa store og saa farlige Følger for hele Sparekasse- og Bankvirksomheden her i Landet, som ingen kunde forudse. Det var det ene Motiv, hvorfor jeg i sin Tid gik med. Men der var ogsaa et andet Motiv, og det var det, vi strides om her. Jeg har ikke villet blande mig i denne Diskussion; men det er særlig det, som har været Stridsspørgsmaalet nu i de korte Bemærkninger. Jeg skal ikke røbe, hvad jeg ikke har Ret til at røbe, men det var min bestemte Opfattelse, at denne Lov var i Virkeligheden mest af formel Natur, fordi det, det drejede sig om, var at skaffe Ro, og naar blot vi fik skaffet Ro, vilde den Bankgarantilov i Virkeligheden efter al Sandsynlighed ikke blive effektiv. Det var det, som var Forudsætningen. Og det var de to Forudsætninger, som vare Aarsag til, at jeg den Gang fandt det rigtigt at stemme for denne Lov, skønt jeg havde mange Betæneligheder og i Virkeligheden var imod den. Men den Gang jeg saa, hvilken Vej det tog, saa varede jeg mig ogsaa for at komme længere ud paa den Vej. I Fjor tog jeg Ordet her ved første Behandling og udtalte mig imod at gaa med til den saakaldte udvidede Bankgaranti, altsaa ogsaa for alle de Sparekasserovre i Jylland og for „Den lille Laanekasse“ i København. Det udtalte jeg mig bestemt imod. Men jeg vil navnlig sige til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds